

Jerzy Kruppé

Frombork. Kościół św. Anny, woj. elbląskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 9, 239-240

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

sadowiony w calcu w wykopie wąskoprzeźrzym. Stopę jego osiągnięto na głębokości około 4 m poniżej powierzchni terenu, 20 cm poniżej lustra wody gruntu. Wiązać go można z poświadczonym w XVII - wiecznych źródłach ikonograficznych "domem spowiednym".

Układ warstw kulturowych zaobserwowany w tym wykopie był analogiczny jak w wykopie 1. Szczególnie obfite w znaleziska ruchome warstwy z XVII i XVIII wieku dostarczyły dużej ilości liczby ułamków ceramiki, naczyń majolikowych, fajansowych oraz sztuczki szklanej.

Przeprowadzone badania geofizyczne przez IHKM PAN w Warszawie /metodą profilowań elektrooporowych/ objęły cały teren zabudowy klasztornej. Dotychczasowe wyniki sugerują, potwierdzone w części przez odsłonięte w wykopach, występowanie relikwów zabudowy murowanej także i w innych rejonach badanego terenu.

Badania będą kontynuowane.

FROMBORK
Kościół św. Anny
woj. elbląskie
Stanowisko 4

Wojewódzki Konserwator
Zabytków w Olsztynie

Badania prowadził dr Jerzy Kruppé. Finansował WKZ w Olsztynie. Drugi sezon badań. Teren przykościelny. Średniowiecze i okres nowożytny.

Badaniami objęto południową i południowo-zachodnią część terenu przykościelnego wytyczając wykopy: 3B, 5A i B oraz 6.

Wykop 3B o wymiarach 3 x 2,5 m usytuowano wzdłuż zachodniej ściany południowych bocznych cel tak, aby swym zasięgiem obejmował ich narożnik i stanowił przedłużenie eksplorowanych w sezonie ubiegłym 3 i 3A. Wyniki badań potwierdziły, iż cele boczne wznoszone razem z korpusem kościoła szpitalnego, a fundament dolny, odsłonięty w wykopie 3A, stanowi piwnicę innego budynku stojącego na miejscu obecnego frontonu kościoła. Stwierdzono także, że piwnica ta nie łączy się z ciągiem piwnic znajdujących się obecnie pod kościołem. Z warstw kulturowych wydobyto dość liczny materiał zabytkowy: fragmenty naczyń, kafli, szkła oraz przedmioty metalowe, datowany na wiek XVII i XVIII, jak również fragmenty ceramiki średniowiecznej.

Wykop 5A i B o wymiarach 10 x 2,5 m usytuowano przy ścianie południowej, prostopadle do cel bocznych. Wykop miał na celu rozpoznanie

stratygrafii terenu oraz posadowienia tej partii obiektu. Odsłonięto fundament kamienno-ceglany cel. Stopa jego sięgała do głębokości 0,85 m poniżej powierzchni terenu. Podobnie jak w wykopach zeszłorocznych stwierdzono, iż budynek nie był posadowiony na calcu. Pod stopą fundamentową zalegała jałowa pod względem kulturowym, szarozłota piaszczysta, warstwowa ziemia. Wykop dostarczył fragmentów ceramiki, wyrobów szklanych i przedmiotów metalowych głównie z XVII-XVIII wieku. Południowa część wykopu /odcinek B/ miała całkowicie zniszczoną pierwotną stratygrafię przez sięgający calca dół na wapno wykonany po II wojnie światowej. W jego zasypisku stwierdzono liczne przedmioty z tego okresu.

Wykop 6 o wymiarach 2 x 3 m usytuowano przy ścianie południowej cel, między wykopami 3B i 5A. Stwierdzono, iż w tej części cele posadowione były na fundamencie kamienno-ceglanym o wiele głębszym, o wysokości 2,40 m od poziomu wykopu. Do głębokości 0,70 m zalegały warstwy z zawartością znalezisk ruchomych z XVII-XVIII wieku, poniżej cienka warstwa zbutwiałego drewna, być może dranic, z okresu późnośredniowiecznego. Charakter tej zabudowy drewnianej jest obecnie trudny do określenia.

GŁOGÓWEK
woj. opolskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macewicz
/autor sprawozdania/ i mgr Sylwia Wuszkán.
Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań.
Nawarstwienia średniowieczne i drewniane rury kanalizacji miejskiej z XVII-XVIII w.

W związku z modernizacją sieci gazociągowej na terenie Głogówka, w wykopach przy ul. Mickiewicza odsłonięto dobrze zachowany drewniany przewód wodociągowy łączony żelaznymi, kutymi złączkami. Na głębokości około 1,3 m od współczesnego poziomu ulicy natrafiono na nawarstwienia kulturowe miasta średniowiecznego, których część wyeksplorowano, uzyskując dużą ilość ułamków naczyń glinianych, kości zwierzęcych, fragmenty trzewików skórzanych i 3 noże żelazne.

Dalsze badania ratownicze prowadzono przy ul. Świerczewskiego, gdzie nawarstwienia średniowieczne zalegają znacznie wyżej, bo już na głębokości około 0,5 m.